

РЕШЕНИЕ

№ 91

гр. София, 09.01.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав, в публично заседание на 12.12.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Павлова

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **9876** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 87 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на М. Н. А., гражданин на С. срещу решение № 575 от 27.10.2011 г. на заместник -председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорващия.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорения акт, като издаден при съществени нарушения на процесуалните правила и в нарушение на материалния закон. Жалбоподателят твърди, че се страхува за живота си вследствие на отправените заплахи от групировката „Армията на М.” и участието му в антиправителствена демонстрация в Д. на 25.04.2011 г. Поддържа, че оспореното решение не съдържа мотиви и че същото е издадено в нарушение на чл. 35 и чл. 36 от АПК. Иска отмяната на административния акт и връщане на преписката на административния орган със задължителни указания за постановяване на ново решение за предоставяне на статут на бежанец или хуманитарен статут.

Ответната страна – заместник председателят на Държавна агенция за бежанците при МС, представлявана от юрк. С. изразява становище за неоснователност на жалбата и за законосъобразност на оспореното решение.

Административен съд София град, I отделение, IV състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С молба вх. № ЛМ – 754 от 17.05.2011 г. на СДНВЧ Любимец, дирекция „Миграция” - МВР, изпратена на Д. лицето М. Н. А. е поискал закрила в Р. Б.. Чужденецът е потвърдил желанието си да получи статут в Р. Б. и пред длъжностно лице на Д. с молба вх. № 827 от 15.06.2011 г. на РПЦ С., на която дата чужденецът е регистриран с имената М. Н. А., от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], С., гражданство - С., семейно положение: женен, мюсюлманин - сунит, арабин по народност. Личните му данни са установени въз основа на представена лична карта № 03623314, издадена на 27.03.2004 г. и шофьорска книжка № 17170, издадена на 17.05.2008 г. и валидна до 16.05.2016 г. Представено е удостоверение № 3835 за сключен граждански брак на 26.09.2008 г. в [населено място], Т. с иракската гражданка Д. А. М.. Кандидатът е придружаван от съпругата си Д. А. М., [дата на раждане] и децата ѝ Х. М. С., [дата на раждане], Р. М. С., [дата на раждане] и Зине М. С., [дата на раждане], всички граждани на И..

На 15.06.2011 г. чужденецът е запознат чрез писмени указания на арабски език за реда за подаване на молбата, за процедурата, която ще се следва, и за неговите права и задължения, както и за организации, предоставящи правна и социална помощ на чужденци.

На 15.06.2011 г. на чужденеца е връчена покана за интервю и същото е проведено на 16.06.2011 г.

С решение № 2712 от 21.06.2011 г. на решаващ орган при Д. е образувано производство за предоставяне на статут в Р. Б. на М. Н. А..

С кандидата са проведени две интервюта – на 29.07.2011 г. и на 18.08.2011 г. с участието на преводач от арабски език. По време на интервютата лицето заявява, че е пристигнал в Б. нелегално през месец май 2011 г. Посочва, че е били заплашван от страна на терористичната групировка Армията на М., както и мотивира молбата си закрила с участието си в две антиправителствени демонстрации в С.. Заявява, че заплахите спрямо него са били заради работата на съпругата му Д. А. М., иракска гражданка, която изплащала в С. възнаграденията на избягалите след падането на режима на С. Х. бивши военни в И.. Заплахите започнали през месец юли 2008 г., след като двамата били сключили брак. Първата заплаха била отправена чрез приятелката на съпругата му, чийто брат бил член на Армията на М.. Тя отправила предупреждение да внимават, защото от терористичната организация знаели къде се намират те. Втората заплаха били отправена по телефона през 2009 г., като го предупредили да се разведе със съпругата си, а ако не направи това, ще бъде убит. Кандидатът получил поредна заплаха по телефона пред м. декември 2010 г., като го предупредили, че след няколко дни ще се случи нещо с него заради това, че не е оставил съпругата си. Едновременно с това кандидатът разказва, че е участвал в две антиправителствени демонстрации в С. на 18.04.2011 г. и на 25.04.2011 г. Заявява, че първата била слаба и участниците в нея били разпръснати за 10 минути, докато втората – била заснета от органите за сигурност и имало много арестувани. Лицето твърди, че се уплашил за живота си и за семейството си и за това решил да напусне С. заедно със съпругата си и децата. Посочва, че по време на отслужване на военната си служба е членувал в партия БААС, но след като излязъл от казармата, той не посещавал партийни сбирки и автоматично изгубил членството си. Твърди, че не е арестуван или осъждан в страната му по произход.

Изготвено е становище рег. № УП – 4932 от 08.09.2011 г. от интервюиращия орган, в което е направено предложение на М. Н. А. да бъде отказано предоставянето на закрила, тъй като не е установено наличието на предпоставките по чл. 8 и 9 от ЗУБ.

С оспореното в настоящото производство решение № 575 от 27.10.2011 г. на заместник председателя на Д. - МС е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на жалбоподателя, на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4, вр. чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. Административният орган е приел, че не са налице материалноправните предпоставки за представяне на статут на бежанец на кандидата, тъй като не се установяват данни за наличието на основателен страх от преследване поради раса, религия, националност, политически убеждения или принадлежност към определена социална група, нито за конкретна и реална опасност от тежки посегателства като смъртна заплаха, екзекуция, наказание или изтезание на кандидата. Изложени са доводи за липса на основания за предоставяне на хуманитарен статут по смисъла на чл. 9 от ЗУБ, като е прието, че М. Н. А. не е бил принуден да напусне С. поради тежко посегателство като изтезание, нечовешко или унижително изтезание, или наказание. Прието е, че не са налице и основание по чл. 9, ал. 1, т. 3 ЗУБ, поради липсата на тежки и лични заплахи по отношение на молителя.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното: Жалбата е подадена в срок от активно легитимирано лице и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е частично основателна.

Оспореният административен акт е издаден от заместник-председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет при условията на заместване съгласно приложените доказателства заповед № 503 от 21.09.2011 г. на председателя на Д. – МС и удостоверение рег. № 0304-1906 от 15.11.2011 г. на Д..

При издаването му е спазена предвидената в закона писмена форма и не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, предвидени в ЗУБ. На оспорващия е разяснена процедурата, по която се подават и разглеждат молби за закрила в РБ, проведено интервю с кандидата на разбираем от него език (арабски език). В съответствие с изискването на чл. 41, ал. 1, т. 1 от ЗДАНС и чл. 58, ал. 7 от ЗУБ е взето становище на Д. по подадената от чужденеца молба за закрила.

Съдът намира, че оспореното решение в частта относно отказа да се предостави статут на бежанец е издадено при правилно тълкуване и прилагане на материалния закон.

Правилен е изводът на административния орган за липсата на приложение на материалноправните предпоставки за прилагане на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. Съгласно цитираната разпоредба статут на бежанец в РБ се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. В конкретния случай оспорващият изрично посочва пред съответното длъжностно лице в Д., че не е бил преследван от страна на официалните власти в родината му, нито е оказван контрол или натиск от друга група или групировка по причини на етническа принадлежност, раса, религия, принадлежност към определена социална група. Поддържаното твърдение, че е бил заплашван от лица от терористичната организация „Армията на М.“ и това е довело до формиране на основателен страх от преследване, не се доказва от изявленията на кандидата. От проведените интервюта с кандидата е видно, че заплахите били започнали през 2008 г. и продължили до напускането му на С. през 2011 г. и същият твърди, че само е бил заплашван да се разведе със съпругата си. От изявленията на лицето не се установява спрямо него да са били предприемани каквито и да било други действия от страна на представителите на посочената

организация, свързани с оказано насилие или други проявни форми на преследване. Освен това според кандидата тези заплахи продължили за период от три години, без същият да е бил обект на нападение или друго агресивно поведение, поради което правилно е преценено от административния орган за липсата на доказателства за наличието на действително осъществено спрямо кандидата преследване по причини, посочени в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. Участието на лицето в двете антиправителствени демонстрации на 18.04 и на 25.04.2011 г. също не водят до заключението за формиран у кандидата страх от преследване, доколкото от изявленията му е видно, че нито той, нито някой от близките му е бил търсен от официалните власти в С., както и не е бил арестуван.

Съгласно чл. 8, ал. 4 от ЗУБ „преследване” е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество и повтаряемост. В процесния случай не се установяват данни за приложение на тази разпоредба, т.е. засягане на човешките права в степен, достатъчно тежка и при условията на повтаряемост.

Съдът намира, че жалбата на М. Н. А. е основателна относно отказа на административния орган да предостави хуманитарен статут на кандидата по следните съображения:

Съгласно чл. 9, ал. 1 от ЗУБ хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си по произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства – смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, тежки и лични заплахи върху живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случаи на вътрешен или международен въоръжен конфликт. Разпоредбата на чл. 9, ал. 2 от ЗУБ предвижда, че тежките посегателства могат да възникнат от действия или бездействия на държавен орган или организация, на която държавата не може или не желае ефективно да противодейства. По силата на чл. 9, ал. 8 от ЗУБ хуманитарен статут може да бъде предоставен и по други причини от хуманитарен характер, както и поради причините, посочени в заключенията на Изпълнителния комитет на върховния комисар на Организацията на обединените нации за бежанците.

В настоящия случай общоизвестен по смисъла на чл. 37, ал. 2 от АПК е фактът за наличие на въоръжен конфликт в страната по произход на оспорвания – С.. В оспореното решение административният орган не е изследвал съществуващата ситуация в С. към датата на постановяване на административния акт, като само е приел, че протестите и последвалата реакция на властите в С. са спорадични актове на насилие и като такива не могат да се квалифицират като въоръжен конфликт. Административният орган се е позовал на справка рег. № 3607 от 18.07.2011 г. на дирекция „Европейски въпроси, международна дейност и европейски бежански фонд”, от която се установява ескалация на напрежението в С., съпроводена с употреба на сила срещу демонстранти, заплашва ситуацията да излезе извън контрол. Съобщават се данни за убити и ранени. От справката е видно, че от началото на протестите до 12.07.2011 г. най-често антиправителствени протести са провеждани в градовете Х., Д. и Х., като на 16 юли следобед в [населено място] за пръв път от протестите е имало сблъсък между привърженици и противници на президент Б. А., по време на който са загинали 30 души от двете враждуващи страни. Посочено е, че кюрдското население остава настрана от антиправителствените протести, но в провинция Х. се провеждат

антиправителствени протести в петъчните дни. В справката е отразено също, че използването на прекомерна сила и огън от страна на силите за сигурност е насочено към хората, които участват в протестите с цел потушаването им и разпръскване на протестиращите, както и че по твърдения на местни защитници на човешките права в С. от началото на протестите до м.07.2011 г. са загинали около 1400 цивилни и 350 военни лица.

Органът не се е позовал на друга, по-актуална информация за съществуващата ескалация на напрежение и насилие в С. след м.07.2011 г. Изнесените в справката от 18.07.2011 г. данни се потвърждават и от други източници на информация в електронните медии - така dnes.dir.bg „Протестите започнаха на 18 март. Първоначално президентът на С. Б. А. отказа да се вслуша в исканията на демонстрантите, по-късно обеща реформи и едновременно с това нареди стрелба по протестиращите в Л., Д., Х.. Преди това правителството бе сменено, но на практика властта в страната от 48 години е у фамилията А.. Новото правителството гласува за отмяна на извънредното положение. Въпреки това протестите продължиха. В края на април силите на А. предприеха мащабна офанзива, като използваха танкове срещу протестиращите. Сирийските власти през август засилени мерки за сигурност в градовете Х. и Х. – двата основни центъра на протестното движение. Непokoйна остава ситуацията в околностите на Д., А., Д. ал Зор, П., Д. и Л.. Загиналите при протестите и последвалата военна операция са над 2200. Международната агенция за атомна енергия (М.) представи пред Съвета за сигурност доклад, в който твърди, че Д. извършва тайна ядрена дейност, но разногласия в Съвета блокираха обсъждането. САЩ твърдят, че имат доказателство за активна иранска подкрепа за сирийското насилие. САЩ и Европа наложиха санкции на Д., включително замразяване на активите на президента Б. А. и негови приближени”; също и mediapool.bg - 10.10.2011 тема „Продължават репресиите срещу опозицията в С.” - „Най-малко 12 цивилни бяха убити в С. от силите за сигурност в опит да смачкат протестите срещу режима на Б. А.. Седем от жертвите бяха застреляни в централния [населено място], предаде Ф. прес, като се позова на базирания в Л. Сирийски център за наблюдение на човешките права. Трима души бяха убити в градчето Д., близо до столицата Д., когато силите за сигурност откриха огън по хората, присъстващи на погребението на младеж, който починал вчера в затвора. Един цивилен бил убит от военни в централния [населено място]. Друг бил застрелян в [населено място], в провинция Х., предаде съобщи, като се позова на активисти. Над 2900 души са били убити в С., по данни на ООН, от началото на протестите срещу режима на президента Б. ал А. в средата на март тази година”; така и focus.news.net – 10.10.2011 г. „Д.. Най-малко 31 души са убити в С. в неделя, включително при сражения между въоръжени дезертъори и военнослужещи, верни на президента Б. А., предаде агенция Р., позовавайки се на данни на сирийска правозащитна организация. Най-много са жертвите в [населено място]. По данни на организацията в Х. за били застреляни седем цивилни, а по-късно осем души са загинали при сражения между сирийски войници и предполагаеми дезертъори”; actualno.com – 29.11.2011 г. „Най-малко 4700 души са загинали от началото на масовите антиправителствени демонстрации в С., според опозиционната организация „Координационни съвети на сирийската революция”. По данни на организацията сред убитите при сблъсъците между силите за сигурност и поддръжниците на опозицията има 255 деца и 116 жени, предаде Р. Новости. Протестите в С. продължават вече осем месеца. По данни на ООН броят на загиналите

е над 3500 души. Сирийските власти съобщават за 1100 убити военнотружешци и полицаи”.

Осъждането на нестабилното положение в С. и разрастващия се конфликт е направено и от страна Европейския съюз видно от приетото предложение за резолюция от страна на Европейския парламент от 13.09.2011 г. , с което „най-дълбоко осъжда ужасяващото насилие, използвано от правителството на С. срещу сирийския народ, и продължаващите сериозни и систематични нарушения на правата на човека; осъжда загубата на човешки живот на цивилни граждани, убити от силите за сигурност; изразява своите съболезнования и своята солидарност със семействата на жертвите”, както и „призовава сирийските органи да зачитат международните си ангажименти във връзка с правата на човека и основните свободи; призовава органите незабавно да отменят извънредното положение, веднага да освободят всички политически затворници, защитници на правата на човека, журналисти и мирни демонстранти, да зачитат правото на хората на свобода на изразяване и на сдружаване в правен и практически аспект, да гарантират равни права за малцинствата, да осигурят достъп до средствата за комуникация като интернет и мобилните комуникационни услуги, както и да гарантират свободата на печата.”; vesti.bg – 01.12.2011 г. – „Жертвите на репресиите в С. са най-малко 4000, което е равносилно на гражданска война. Това заяви на пресконференция в Ж. върховният комисар на ООН за човешките права Нави П., цитирана от АФП и Р.. "Жертвите в С. са най-малко 4000, но според информациите, които достигат до нас, те са много повече", отбеляза П. в навечерието на извънредно заседание на Съвета по правата на човека на ООН за ситуацията в С.. П. заяви, че доказателствата за злоупотреби, извършени от сирийските сили за сигурност, затвърждават искането й лидерите на страната да бъдат преследвани за "престъпления против човечеството".

Международна комисия за разследване на нарушенията публикува в понеделник доклад за С., който сочи, че сирийските власти са извършили престъпления против човечеството по време на репресиите. Искането за извънредно заседание бе подписано от 68 страни, членки и нечленки на Съвета за правата на човека и представено от Полша от името на ЕС. Проекторезолюцията предвижда осъждане на "системните тежки нарушения на правата на човека", извършени от сирийските власти.

Според проекторезолюцията, докладът на разследващата комисия трябва да бъде предаден на Общото събрание и Съвета за сигурност на ООН.

Резолюцията настоява и за мандат на специален докладчик за правата на човека в С.”.

Съобразно гореизложените актуални данни относно ситуацията в С. съдът намира, че административният орган следва да изследва и да изложи задълбочени мотиви относно сигурността на държавата по произход на кандидата с оглед преценка на материалноправните предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Анализът на актуалните данни в С. към датата на постановяване на решението на административния орган следва да бъде направено с оглед приложното поле на чл. 15, „в” от Директива 2004/83/ЕО съобразно тълкуването, дадено в решение от 17.02.2009 г. по дело № С – 465/2007 г. на Съда на Европейския съюз. В решението се посочва, че съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условията последният да представя доказателство, че той представлява специфична цел поради присъщи на неговото лично положение елементи, както и че съществуването на такива заплахи може по изключение да се счита за установено, когато степента на

характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, преценявяна от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държава-членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи. Следователно, органът дължи произнасяне дали обстановката в С. се характеризира с такива специфики (разширяващо се и задълбочаващо се насилие), които да обусловят предоставянето на временна закрила на чужденеца под формата на хуманитарен статут, като едновременно с това следва да бъде проведено и ново интервю с кандидата за закрила. В същия смисъл решение № 13502 от 21.10.2011 г. по адм. дело № 7930/2011 г. по описа на Върховния административен съд, петчленен състав, решение № 11986 от 27.09.2011 г. по адм. дело № 4003/2011 г. по описа на Върховния административен съд, трето отделение. Органът следва да събере и обсъди задълбочено информацията относно състоянието на гражданските права и ескалиращото напрежение и насилие в държавата по произход на кандидата, включително и положението в района, в който същият е живял.

По така изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че жалбата на М. Н. А. срещу решение № 575 от 27.10.2011 г. в частта относно отказа да се предостави статут на бежанец е неоснователна, а в останалата си част е основателна и горечитираното решение в частта относно отказа да се предостави хуманитарен статут на кандидата следва да се отмени, като преписката се върне на административния орган за произнасяне по молбата за закрила съобразно дадените с настоящото решение мотиви по тълкуването и прилагането на закона и актуалните данни за обстановката в държавата по произход на молителя – С..

Водим от горното, Административен съд София град, I отделение, IV състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Н. А., гражданин на С. срещу решение № 575 от 27.10.2011 г. на заместник -председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет в частта, в която е отказано предоставянето на статут на бежанец.

ОТМЕНЯ по жалбата на М. Н. А., гражданин на С. срещу решение № 575 от 27.10.2011 г. на заместник -председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет в частта, в която е отказано предоставянето на хуманитарен статут и

ВРЪЩА преписката на административния орган за ново произнасяне по молбата на М. Н. А., гражданин на С., за предоставяне на хуманитарен статут при съобразяване на указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона, дадени с настоящото решение.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено и получаване на препис от съдебния акт пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ:

